

Knjiga proroka Daniela – osamdeset i jedan

*Razotkrivanje povijesnog revizionizma u laodicejskom adventizmu:
razmatranje prijepora o „svagdašnjoj službi”*

Jeff Pippenger
2024-02-14

Zaključivanje od uzroka prema učinku bezvrijedno je ako učinak pogrešno odredite, kao što su to učinili laodicejski adventistički povjesničari koji dociraju o okolnostima i osobama povezanim s Generalnom konferencijom 1888. u Minneapolisu. Nadahnuti komentar označuje taj događaj kao ponavljanje pobune Koraha, Datana i Abirama, koja je bila potaknuta presudom kojom im je bilo određeno da četrdeset godina lutaju pustinjom dok ne pomru. Ta ista presuda bila je izrečena nad laodicejskim adventizmom.

Pobuna je uključivala tajne rasprave u kojima su pobunjenici bili u takvoj krajnjoj laodicejskoj sljepoći da ih je to sprječavalo da shvate kako je Bog svjestan njihova planiranja iza zatvorenih vrata i njihove pobune. Kao što su se Korah, Datan i Abiram skrivali u svojim šatorima te kovali svoje planove i širili svoju pobunu protiv Mojsija, tako su se i stari ljudi iz 1888. skrivali iza zatvorenih vrata svojih kuća kako bi kovali urotu protiv sestre White, njezina sina i izabranih vjesnika. Od toga trenutka sestra White, Jones i Waggoner trebali su biti napadani.

Četiri naraštaja adventizma postupno su rasla u svojoj pobuni, kao što je prikazano u osmom poglavlju Ezekielova. Odaje likova u fizičkom hramu i u ljudskom hramu bijahu se ukorijenile u opakim maštarijama, a spiritualizam se nastanio nad starješinama koji su bili postavljeni da štite narod. U razdoblju koje je vodilo do 1888. godine, starješine su najprije bacale klevete na autoritet Biblije, a potom i Duha proroštva, te su 1884. godine otvorena viđenja prestala. Kelloggov panteistički spiritualizam počeo je prodirati u povijest koja je prethodila 1888., a 1888. označava dolazak drugoga naraštaja. Adventistički povjesničari možda nisu zabilježili stvarno povijesno svjedočanstvo pobune očitovane na tom skupu, ali prema nadahnuću nebeski Stražari „čuli su svaku riječ i zabilježili” „riječi u knjigama neba.”

Pobuna prikazana Ezekielovim „tajnim odajama slika“ predstavljala je napad na istinske temelje. Predstavljala je napad na proročicu i izabrane vjesnike te je označila dolazak spiritizma. U tom je naraštaju sljedeći veliki napad trebao biti izvršen od strane Sotone protiv samoga temelja temelja Williama Millera.

Miller je temelj cjelokupne strukture svojih proročkih primjena zasnovao na razumijevanju da dvije pustošne sile u Danijelu, osmo poglavlje, trinaesti redak, predstavljaju poganstvo, nakon kojega slijedi papinstvo. Godine 1901. Lewis Conradi, vođa laodikejskog adventizma u Njemačkoj, ponovno je uveo otpalo protestantsko gledište da „svagdašnja žrtva” u knjizi proroka Danijela predstavlja Kristovu službu u Svetišću.

Tijekom povijesnog razdoblja nakon sastanka u Minneapolisu 1888., spiritizam vođe zdravstvenog djela se pojačao, otuđenje među vođama nastavilo se dok su posljedice odbacivanja poruke Jonesa

i Waggonera i dalje uzimale svoj danak. Na početku novoga stoljeća W. W. Prescott, laodicejski adventistički vođa koji je stekao teološke vjerodajnice u školama otpaloga protestantizma, preuzeo je sotonski plašt kako bi promicao Conradijevo gledište o „svagdanjoj službi“, a kao što je uvijek slučaj, „pobjednici pišu povijest“.

Sveti anđeli zabilježili su istinitu povijest, ali laodicejski adventizam proizveo je povijesno stajalište o sporu oko odbacivanja mileritskog razumijevanja „svagdašnje žrtve“, koje svakoga od „neukih“ u laodicejskom adventizmu navodi da vjeruje kako je definicija „svagdašnje žrtve“, za koju je sestra White ustvrdila da dolazi od „anđela koji su bili izbačeni s neba“, zapravo istiniti nauk. Tijekom ranih godina dvadesetoga stoljeća W. W. Prescott predvodio je izdavanje publikacije pod naslovom *The Protestant*. Cjelokupna pretpostavka te publikacije bila je poučiti da je Millerovo razumijevanje „svagdašnje žrtve“ bilo netočno te da je otpali protestantizam, gdje je on stekao svoje teološke vjerodajnice, bio u pravu kada je Kristu pripisivao sotonski simbol. U toj povijesti A. G. Daniells (predsjednik Generalne konferencije) udružio je snage s Prescottom u sotonskom napadu na istinu, unatoč činjenici da je sestra White izravno potvrdila Millerovo gledište o „svagdanjoj žrtvi“ kao ispravno.

„Gospodin mi je pokazao da je tablica iz 1843. bila upravljena njegovom rukom i da se nijedan njezin dio ne smije mijenjati; da su brojke bile onakve kakve je on želio. Da je njegova ruka bila nad njima te je prikrila pogrešku u nekim brojkama, tako da je nitko nije mogao vidjeti, sve dok njegova ruka nije bila uklonjena.“

„Tada sam u vezi sa ‘Svakidašnjom’ vidjela da je riječ ‘žrtva’ dodana ljudskom mudrošću i da ne pripada tekstu; te da je Gospod dao ispravno razumijevanje toga onima koji su objavili vijest o času suda. Kada je postojalo jedinstvo, prije 1844., gotovo su svi bili sjedinjeni u ispravnom razumijevanju ‘Svakidašnje’; ali od 1844., u zbrci, prihvaćena su druga gledišta, a slijedili su tama i pomutnja.” *Review and Herald*, 1. studenoga 1850.

U vrijeme Prescottova i Daniellova napada protiv istine o „svagdanjoj“, Prescott i Daniells zastupali su manjinsko mišljenje o tome predmetu, a savjet sestre White tijekom te rasprave, upućen toj dvojici ljudi, bio je da trebaju šutjeti, premda je to izrazila diplomatskim riječima, poput: „u šutnji je vaša mudrost“. Kada ih je ukorila zbog njihova pogrešnog gledišta, također je naglasila da se pitanje „svagdanje“ ne smije učiniti ispitnim pitanjem. Povijesni revizionisti, pri čemu je revizionizam povijesna metoda za koju se smatra da je započela s isusovačkim redom Katoličke crkve, upotrijebili su njezine izjave o tome da se od „svagdanje“ ne smije načiniti ispitno pitanje kako bi spriječili pošteno vrednovanje toga nauka. Oni pogrešno prikazuju njezine izjave, jer neizostavno izostavljaju da je, kada je savjetovala protiv uznemiravanja oko pitanja „svagdanje“, svoje izjave uvijek ograničavala izrazima kao što su „u ovo vrijeme“ ili „pod sadašnjim okolnostima“.

Kao proročica nastojala je obuzdati sve žešći spor koji je bio na rubu da izazove veliku podjelu u crkvi u cjelini, od strane manjine osoba koje su smatrale da, budući da su vođe, imaju ovlast promicati sve što su odredili kao istinu. I Gospodin je, preko njezina utjecaja, držao sotonsko djelo pod nadzorom sve dok nije umrla. Zatim je 1931. učinjen nov pokušaj odbacivanja istine o „svagdanjoj“, te je to naposljetku i ostvareno. Danas je pravo razumijevanje značenja izraza

„svagdašnja“ manjinsko razumijevanje u laodicejskom adventizmu, a u sadašnjim okolnostima „svagdašnja“ je sada sasvim sigurno ispitno pitanje.

Kada je mišljenje većine zastupalo ispravno razumijevanje, to nije bilo kušnja; ali kada se bilo koja istina proglasi zabludom, tada ona postaje kušnja. Kada je zbirka rukopisa pod naslovom Manuscript Releases objavljena 1980-ih godina, ili otprilike tada, tada je bio prepoznat članak koji je u svom protivljenju Prescottovu i Daniellsovu gledištu o „svagdašnjoj“ jednako izravan kao i njezina potpora Millerovu gledištu.

„U ovoj fazi našega iskustva ne smijemo dopustiti da nam se misli odvrte od posebne svjetlosti koja nam je dana da je razmatramo na važnom skupu naše konferencije. A ondje je bio brat Daniells, na čiji je um neprijatelj djelovao; a na vaš um i na um starješine Prescottta djelovali su anđeli koji su bili izbačeni s neba. Sotonino je djelo bilo odvratiti vaše misli kako bi se unosile sitnice i najsitniji detalji koje vas Gospodin nije nadahnuo da unosite. Oni nisu bili bitni. Ali to je mnogo značilo za djelo istine. A zamisli vašega uma, ako biste mogli biti odvučeni na sitnice i najsitnije detalje, djelo su Sotonine zamisli. Pretpostavljate da biste ispravljanjem sitnica u napisanim knjigama činili veliko djelo. Ali meni je naloženo: Šutnja je rječitost.“

„Treba mi je reći: Prestanite sitničavo tražiti pogreške. Kad bi se ta đavolova namjera samo mogla ostvariti, tada vam se čini da bi se vaše djelo smatralo najčudesnijim u svojoj zamisli. Neprijatelj je plan bio istaknuti sve navodno prijeporne značajke ondje gdje se nisu slagali svi tipovi umova.

„I što onda? Upravo bi se ostvarilo ono djelo koje ugađa đavlu. Onima izvana bio bi dan prikaz, ne naše vjere, nego upravo onakav kakav bi njima odgovarao, koji bi razvijao crte karaktera što bi izazvale veliku zbrku i zaokupile zlatne trenutke koje bi valjalo revno upotrijebiti kako bi se veliki navještaj iznio pred narod. Izlaganja o bilo kojoj temi na kojoj smo radili ne bi se sva mogla uskladiti, a posljedica bi bila da se zbune umovi vjernika i nevjernika. To je upravo ono što je Sotona planirao da se dogodi — bilo što što bi se moglo uveličati kao neslaganje.“

„Pročitajte Ezekijela, 28. poglavlje. Ovdje je sada veliko djelo, u kojemu neobični duhovi mogu igrati ulogu. Ali Gospodin ima djelo koje treba biti učinjeno kako bi se spasile propadajuće duše; a mjesta koja bi Sotona, prurušen, mogao popuniti, unoseći zbrku u naše redove, on će ispuniti do savršenstva, i sve će te male razlike postati uvećane, istaknute.“

„I od samoga početka bilo mi je pokazano da Gospod nije ni starješini Daniellsu ni Prescottu dao teret ovoga djela. Treba li se uvesti Sotonine lukavštine, treba li ta „Svakodnevna“ biti tako velika stvar da se unese kako bi zbunila umove i spriječila napredak djela u ovom važnom vremenskom razdoblju? Ne bi trebalo, što god to bilo. Ovaj se predmet ne bi smio uvoditi, jer bi duh koji bi se unio bio duh zabrane, a Lucifer motri svaki pokret. Sotonske bi sile započele svoje djelo i u naše bi redove bila unesena zbrka. Nemate poziva tragati za razlikom u mišljenju koja nije ispitno pitanje; ali vaša je šutnja rječitost. Sve mi je to posve jasno izneseno pred oči. Kad bi đavao mogao uvući ikoga od našega vlastitog naroda u te predmete, kao što je naumio učiniti, Sotonina bi stvar trijumfirala. Sada se djelo mora bez odgode poduzeti i ne

smije se izražavati [razlika] u mišljenju.“

„Sotona bi nadahnuo one ljude koji su izišli od nas da se udruže sa zlim anđelima i da ometaju naše djelo nevažnim pitanjima; i kakvo bi veselje [tada] zavladao u taboru neprijatelja. Zbijte se, zbijte se. Neka svaka razlika bude pokopana. Naš je posao sada posvetiti svu svoju tjelesnu snagu i svu snagu živaca i uma tomu da se te razlike uklone s puta i da svi budu usklađeni. Kad bi Sotoni, sa svom njegovom velikom neposvećenom mudrošću, bilo dopušteno da stekne i najmanje uporište, [radovao bi se].“

„Kad sam sada vidjela kako radite, moj je um obuhvatio cjelokupnu situaciju i posljedice ako nastavite i onima koji su nas napustili pružite i najmanju priliku da unesu zabunu u naše redove. Vaš nedostatak mudrosti bio bi upravo ono što bi Sotona želio. Vaše glasno proglašavanje nije bilo pod nadahnućem Duha Svetoga. Naloženo mi je da vam kažem kako vaše traženje pogriješaka u spisima ljudi koje je Bog vodio nije nadahnuto od Boga. A ako je to mudrost koju bi starješina Daniells dao narodu, nipošto mu ne dajte službeni položaj, jer on ne može rasuđivati od uzroka do posljedice. Vaša šutnja o ovome predmetu vaša je mudrost. Dakle, sve što je nalik traženju pogriješaka u publikacijama ljudi koji nisu živi nije djelo koje je Bog dao ikome od vas da čini. Jer da su ti ljudi — starješine Daniells i Prescott — slijedili dane upute u radu po gradovima, bilo bi mnogo, veoma mnogo onih koji bi bili osvjedočeni o istini i obraćeni, sposobnih ljudi koji su [sada] na položajima na kojima ih se nikada neće dosegnuti.“

„Sav svijet treba smatrati jednom velikom obitelji. A kada imate takav izvor znanja iz kojega možete crpsti, zašto ste godinama ostavili svijet da propada, premda su vam dana svjedočanstva našega Gospodina Isusa Krista? Istinska nas vjera uči da svakoga muškarca i svaku ženu smatramo osobom kojoj možemo činiti dobro.

„Ovo je već mnogo godina tiskano: ‘Uravnotežen um’, svjedočanstvo upućeno starješini Andrews. Um se može odgajati tako da postane sila koja zna kada govoriti i kakve terete preuzeti i nositi, jer Krist je vaš učitelj. I silno sam se bojala za vas [kad sam vas vidjela] kako uzvisujete svoju mudrost i slijedite put koji bi unio razlike u mišljenju. Gospodin traži mudre ljude koji znaju šutjeti kada je za njih mudrost da tako čine. Ako želite biti potpun čovjek, potrebna vam je posvećenost po Isusu Kristu. Sada je upravo započelo jedno djelo, i neka se mudrost vidi u svakom propovjedniku, u svakom predsjedniku konferencije. Ali ovdje je bilo djelo kojega ste se trebali prihvatiti prije mnogo godina, gdje ste bili potrebni da podignete svoj glas upravo za ovo djelo. Krist je svemu svojem narodu dao posebne upute što trebaju činiti i što ne trebaju činiti. I preostalo nam je još malo vremena da ostvarimo pravednost Gospodnju. Vi možete razumjeti put Gospodnji. Vidjela sam vašu namjeru da vodite stvari prema vlastitoj zamisli nakon što ste bili postavljeni za predsjednika. Mislili ste da ćete učiniti čudesna djela, što bi bilo djelo koje Bog nije stavio u vaše ruke da ga činite. Sada vaše djelo nije tlačiti, nego osloboditi svaku moguću potrebu ako vas je Gospodin prihvatio za službu. Ali vi ste veoma rano pružili dokaze da se u vama nisu očitovali mudrost i posvećeni sud. Razglašavali ste pitanja koja ne bi bila prihvaćena ako Gospodin ne bi dao svjetlo.“

„Poučena sam da se takvi ishitreni potezi nisu smjeli poduzimati, kao što je i izbor vas za predsjednika konferencije čak i za još jednu godinu. Ali Gospodin zabranjuje svaku daljnju

takvu ishitrenu radnju dok se to pitanje ne iznese pred Gospodina u molitvi; a budući da vam je došla poruka da je djelo Gospodnje koje počiva na predsjedniku najsvečanija odgovornost, niste imali nikakvo moralno pravo tako planuti glede pitanja o ‘Svakidašnjoj’ i pretpostaviti da će vaš utjecaj odlučiti to pitanje. Tu je bio starješina Haskell, koji je nosio teške odgovornosti, a tu je i starješina Irwin i nekoliko ljudi koje bih mogla spomenuti, a koji nose teške odgovornosti.”

„Gdje je bilo vaše poštovanje prema ljudima u godinama? Kakvu ste vlast mogli izvršavati a da ne uzmete sve odgovorne ljude kako bi razmotrili to pitanje? No istražimo sada to pitanje. Moramo sada ponovno razmotriti je li to Gospodnji sud, pred licem djela koje je bilo zanemareno, da pokazujete svoju revnost kako biste nastavili djelo još jednu godinu. Ako biste nastavili djelo još jednu godinu uz pomoć koja će se ujediniti s vama, trebala bi se dogoditi promjena u vama i starješini Prescottu. I ponizite vlastita srca pred Bogom. Gospodin će morati vidjeti u vama očitovanje drukčijega iskustva, jer ako su ikada ljudi trebali biti iznova obraćeni u ovo sadašnje [vrijeme], to su starješina Daniells i starješina Prescott.“

„Treba izabrati sedam ljudi koji su ljudi mudrosti i koji po djelovanju milosti Božje daju dokaz obraćanja. Jer svaki čovjek koji je tako zaslijepljen da ne može razmišljati od uzroka do posljedice, tako da zanemaruje ljude koji su nosili odgovornosti djela i te predsjednike konferencija, da se zanemare ljudi koji nose djelo više od dvije godine te da nastupi takva nagla posljedica da bi ljudi zanemarili upravo ono djelo koje im je godinama bilo stavljano pred oči — djelo u gradovima — a da se starijim ljudima ne posvećuje nimalo ili tek vrlo malo pozornosti radi savjeta, nego da objavljuju ono što sami izaberu dati narodu, samo po sebi svjedoči o nesigurnosti tih ljudi da im se povjeri tako veliko i čudesno djelo.

„Krist nije mrtav. On nikada neće dopustiti da se Njegovo djelo nastavlja na ovaj neobičan način. Ostavite knjige na miru. Ako je ikakva promjena bitna, Bog će se pobrinuti da sklad u toj promjeni bude dosljedan; ali kada je neka poruka povjerena ljudima s velikim odgovornostima koje su u to uključene, [Bog] zahtijeva vjernost koja djeluje kroz ljubav i pročišćuje dušu. Starješine Daniells i Prescott obojica trebaju ponovno obraćanje. Ušlo je neko neobično djelo, i ono nije u skladu s djelom koje je Krist došao izvršiti u naš svijet; i svi koji su doista obraćeni činit će Kristova djela.

„Svi mi trebamo izvršiti djelo koje će proslaviti Oca. Došli smo do krize — ili se upravo u ovom pripravljivom vremenu suobličiti karakteru Isusa Krista ili to ni ne pokušavati. Starješina Daniells, ne smijete se smatrati slobodnim da se vaš glas uzvisuje kao što ste to činili u sličnim okolnostima. I shvatite, predsjednik konferencije nije vladar. On djeluje u povezanosti s mudrim ljudima koji zauzimaju položaj predsjednika koje je Bog prihvatio. Nema slobodu uplitati se u spise u tiskanim knjigama iz pera onih koje je Bog prihvatio. Oni više ne smiju vladati, osim ako ne pokažu manje vladajuće, gospodareće moći. Kriza je došla, jer će Bog biti obećan.“

„Kako Gospodin gleda na neobrađene gradove? Krist je na nebu. Sada njegovo priznanje treba biti: ‘Nema kraljevske vlasti. I sada je kriza ovoga svijeta. Sada sam Ja Sila da spasim ili da uništim. Sada je vrijeme kada je sudbina svih u Mojim rukama. Dao sam svoj život da spasim svijet. A „Ja, kad budem podignut“, spasonosna milost koju ću udijeliti dokazat će da će svi

koji budu oblikovani po božanskoj sličnosti i budu jedno sa Mnom raditi kao što Ja radim snagom svoje otkupiteljske milosti.' Tko god hoće, neka se uhvati sa svojom braćom da izvrši djelo koje im je dano da ga čine kad se nalaze na odgovornim položajima pod savjetom koji Gospodin daje, i neka najozbiljnije nastoji raditi u potpunom skladu s Njime koji je tako ljubio svijet da je dao svoj život kao potpunu žrtvu za spasenje svijeta. Govorim našim propovjednicima da, kad stupe na rad u našim gradovima, neka uz službu Riječi bude prisutna smirena svetost. Ne možemo ostaviti pravi dojam na umove ljudi ako mi..."

„Prepisujem iz svoga Dnevnika. Istina kakva je u Isusu — govorite je, molite za nju, vjerujte svakoj riječi u njezinoj jednostavnosti. Što biste dobili ako bi se pogreške iznijele pred ljude koji su otpali od vjere i prionuli uz zavodljive duhove, ljude koji su ne tako davno bili s nama u vjeri? Hoćete li stati na đavolovu stranu? Posvetite svoju pozornost neobrađenim poljima. Pred nama je djelo po svemu svijetu. Dane su mi predodžbe o Johnu Kelloggu.“

„Vrlo privlačna osoba utjelovljivala je zamisli prividno uvjerljivih argumenata koje je iznosila, osjećaje drukčije od istinske biblijske istine. A oni koji su gladovali i žedali za nečim novim iznosili su zamisli [tako uvjerljive] da je starješina Prescott bio u velikoj opasnosti. Starješina Daniells bio je u velikoj opasnosti [da] postane obavijen zabludom da bi, kad bi se ti osjećaji mogli posvuda iznositi, to bilo kao novi svijet.“

„Da, bi, ali dok su im misli bile tako zaokupljene, pokazano mi je da brat Daniells i brat Prescott u svoje iskustvo upliću osjećaje duhovnoga[ističkog] privida i privlače naš narod lijepim osjećajima koji bi, ako je moguće, zaveli i same izabrane. Moram svojim perom zabilježiti [činjenicu] da bi ta braća u svojim varavim zamislima uvidjela nedostatke koji bi istinu doveli u nesigurnost; a [ipak] bi se oni [držali] kao [da imaju] veliko duhovno rasuđivanje. Sada im trebam reći [da], kad mi je ovo bilo pokazano, dok je starješina Daniells podizao svoj glas kao truba zastupajući svoje zamisli o 'Svakidašnjoj', bili su mi predloženi kasniji rezultati. Naš je narod postajao zbunjen. Vidjela sam ishod, i tada su mi bila dana upozorenja da će se, ako starješina Daniells, ne obazirući se na ishod, bude tako pod dojmom i dopusti sebi vjerovati da je pod Božjim nadahnućem, posijati skepticizam posvuda među našim redovima, i mi ćemo biti ondje gdje će Sotona pronositi svoje poruke. U ljudskim će se umovima posijati ustaljeno nevjerstvo i skepticizam, a neobični usjevi zla zauzet će mjesto istine.” Manuscript Releases, svezak 20, 17–22.

Povijest drugoga naraštaja otkriva pojačavanje pobune. Spiritizam koji je predložen Ezekielovim odajama slika prikazuje da su „Brat Daniells i brat Prescott uplitali u svoje iskustvo osjećaje spiritističkoga obilježja i privlačili naš narod lijepim osjećajima koji bi, kad bi bilo moguće, zaveli i same izabrane.” Spiritizam povezan s lažnim shvaćanjem „svagdašnje žrtve” simbol je onoga što bi, kad bi bilo moguće, zavelo i same izabrane. Ona povezuje spiritizam panteizma, koji je Kellogg promicao, s nastojanjem Prescott i Daniellsa da „svagdašnju žrtvu” odrede kao Kristovu službu u Svetišću.

Ona ih obavještava da ostave knjige na miru, čime se obraćala nastojanju Prescott i Daniellsa da prerade knjigu Uriasa Smitha, Daniel and the Revelation, kako bi uklonili njegovo učenje koje je poistovjećivalo „svagdašnju žrtvu”, upravo onako kako ju je poistovjetio Miller. Povijesni

revizionisti Laodiceje, koje Izaija označuje kao „učene”, izvršili su čudesno djelo nad neukima adventizma, jer su pogrešno prikazali svjedočanstvo povijesti kako bi naveli one koje svrbe uši i koji imaju površne navike proučavanja da misle kako je predmet „svagdašnje žrtve” nevažan te da je Miller o tom predmetu bio u krivu. To djelo revizije dio je smeća koje je Milleru bilo pokazano da će biti pometeno od čovjeka s prljavom četkom, u vrijeme kada se ponavlja očitovanje Božje sile u Ponoćnom pokliču.

Nastavit ćemo naše razmatranje drugog naraštaja laodicejskog adventizma u sljedećem članku.

Poruku „Pođite naprijed“ još uvijek treba slušati i poštovati. Raznolike okolnosti koje se odvijaju u našem svijetu zahtijevaju rad koji će odgovoriti na te osobite razvoje događaja. Gospodin treba ljude koji su duhovno pronicavi i bistroumni, ljude na kojima djeluje Duh Sveti, koji zasigurno primaju manu svježu s neba. Umovima takvih Božja Riječ bljeska svjetlošću, otkrivajući im više nego ikada prije sigurni put. Duh Sveti djeluje na um i srce. Došlo je vrijeme kada se po Božjim glasnicima svijetu odmata svitak. Učitelji u našim školama nikada ne bi smjeli biti sputavani time što im se govori da trebaju učiti samo ono što se dosad učilo. Uklonite ta ograničenja. Postoji Bog koji daje poruku što je Njegov narod treba govoriti. Neka se nijedan propovjednik ne osjeća vezanim niti mjerem mjerilom ljudi. Evanđelje se mora ispuniti u skladu s porukama koje Bog šalje. Ono što Bog danas daje svojim slugama da govore možda prije dvadeset godina ne bi bilo sadašnja istina, ali to je Božja poruka za ovo vrijeme.” The 1888 Materials, 133.